

40 DANA ZA ŽIVOT

15. dan, 28. 2. 2024.

Nakana:

Molimo za vjeru da će Bog izvoditi čuda po našim molitvama.

Sveto pismo:

Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!« (Iv 2, 5)

Razmatranje:

Neki je umjetnik prikazao Krista kako sjedi na prijestolju. Lijevom rukom uhvatio je križ sa znakovima gorke svoje muke, a desnom pokazuje na betlehemske jaslvice. S lijeve strane dolazi prema njemu jedan prosjak, jedna uboga žena s djetetom i razni bjegunci, koje je stigao udarac života.

Oni pred sobom gledaju natpis, koji ih upućuje Kristu: »Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni!« S druge strane dolazi prema njemu jedan car, jedan učenjak i jedan bogataš. Ovi pred jaslicama gledaju natpis: »Učite se od mene, jer sam blaga i ponizna srca!«

Umjetnik je prikazao slikovito, kako nema sreće nijednom staležu, ako ne ide stopama Kristovim, koji jest i ostaje centar, oko kojega se okreće historija svijeta. I doista! Čitava tragedija današnjeg čovječanstva i nije u ničem drugom nego u tome, što su se i pojedinci i staleži i čitavi narodi okrenuli od Krista i prešli s prezirom preko normi, koje je njegova Božanska mudrost postavila čovjeku kao zalag vremenite i vječne sreće.

Oni, koji su prigrabili vlast, zaboravili su, da je vlast od Boga za dobro zajednice, i pošli obratnim putem nego ga je označio Krist, kad je rekao: »Sin čovječji nije došao da drugi njemu služe, nego da On služi drugima i dade život svoj u otkup za mnoge!« (Mt 20, 28) Podložnici opet nisu marili za riječi apostola: »Zato je i potrebno pokoravati se (vlastima) ne samo radi srdžbe nego i radi savjesti. Jer Boga radi i poreze dajete!« (Rim 13, 5) Mnogi poslodavci zaboravili su, da imaju obaveza pravde prema radnicima i mudru riječ: »Što nećeš da tebi drugi čini, ne čini ni ti drugome!« Mnogi opet

radnici u ogorčenju duše zaboraviše, da i jedni i drugi govore: »Oče naš, koji si na nebesima!« Zaboraviše, da su svi ljudi bez razlike djeca jednoga Oca nebeskoga, i prema tome moraju sporove rješavati bratskim sporazumom, a ne krvavom silom. Mnogi koji se ponose znanjem misle, da im ni Bog nije ravan, a zaboraviše što kaže apostol: »Što imaš a da nisi primio? Ako si primio, što se hvališ kao da nisi primio!« (1 Kor 4, 7) Drugi opet gledajući nekažnjene tolike zločine posumnjaše u providnost i pravdu Božju, a zaboraviše na opomenu psalmista: »Bog je pravedan sudac, jak i ustrpljiv: Zar će se gnjeviti sa dana na dan?« (Ps 7, 12)

Jednom riječi, čitava tragedija čovječanstva nije ni u čem drugom, nego u tom, što se čovjek udaljio od Krista, posumnjao u Njegovo Božanstvo i postavio si druge norme za život, negoli su one koje je dao Krist. I radi toga ne mogu voditi k dobru. Krist jest i ostaje centar oko kojega se kreće historija svijeta. Pa kako su pojedinci i narodi, udaljujući se od Krista, postali nesretnima, tako samo po povratku Kristu mogu računati s promjenom na bolje, k sreći, miru i zadovoljstvu.

bl. Alojzije Stepinac, nagovor akademikarima
križarima, 10. 12. 1940.

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo.

K tebi vapijemo prognani sinovi Evini, k tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini.

Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!